

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **EKOLTES Hranice, a.s.**, se sídlem v Hranicích, Zborovská 606, zastoupeného JUDr. Miroslavem Svatoněm, advokátem se sídlem v Lipníku nad Bečvou, nám. T. G. Masaryka 93, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.2.2010 č.j. KUOK 6977/2010, ve věci povolení stavby samostatného topného zdroje,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.2.2010 č.j. KUOK 6977/2010, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 25.11.2009 č.j. OSU/24490/09-3, kterým bylo vydáno stavební povolení na stavbu „stavební

úpravy bytového, panelového domu, spočívající ve zřízení samostatného topného zdroje pro vytápění a ohřev TUV (plynová kotelna) v suterénu nemovitosti s odtahem spalín pomocí nového vnitřního nerezového komínu, na nemovitosti Hromůvka č.p. 1882, 1883 a 1884 na pozemcích parc. č. 4030, 4031 a 4032 všechny v k.ú. Hranice“ (dále jen stavba).

V žalobě žalobce namítl, že žalovaný se nedostatečně zabýval otázkou technické a ekonomické proveditelnosti kombinované výroby tepla a energie a vycházel z podkladu nazvaného „hrubý ekonomický propočet provozních nákladů uvažované kotelny v domě Hromůvka 1882, 1884 Hranice“ (dále jen Hrubý ekonomický propočet), v němž je nesprávně uvedena cena tepla z centrálního zásobování teplem na rok 2009 včetně nesprávně vypočteného ročního navýšení ceny při stejném odběru množství tepla. Dále jsou zde podhodnoceny náklady na opravy a rovněž nejsou uvedeny všechny revizní kontroly a prohlídky, které musí být na kotelnách prováděny. Chybí rovněž položka odpisy a je podhodnocena mzda obsluhy. V případě financování výstavby kotelny z úvěru chybí úroky z takového úvěru. Ekonomický propočet považuje žalobce za účelový a nesprávný. V doplnění žaloby doručeném krajskému soudu dne 26.4.2010 žalobce tyto námitky blíže rozvedl, když se vyjádřil k jednotlivým bodům obsaženým v podkladu „Hrubý ekonomický propočet“, a to ke kalkulované ceně k nákladům na opravy, rozsahu nezbytných revizí, kontrol a prohlídek, k problematice mzdových nákladů, dále k nákladům na investici a jejich promítnutí do ceny tepla a k nákladům týkajícím se úroků.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že příslušný orgán státní správy, jímž je Městský úřad Hranice, odbor životního prostředí, vydal dne 12.10.2009 kladné vyjádření k zamýšlené stavbě, jehož podmínky jsou součástí podmínek pro provedení stavby obsažené v napadeném rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Otázkou posouzení stavebního záměru dle ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění (dále jen zákon o ochraně ovzduší) se žalovaný podrobně zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice na vyjádření žalovaného doručené krajskému soudu dne 7.7.2010 poukázal na jiné rozhodnutí žalovaného ze dne 25.6.2010 č.j. KUOK 63946/2010, vydané podle žalobce v obdobné věci, nicméně žalovaný zde rozhodl jinak. Žalobce má za to, že v nyní přezkoumávané věci mělo být postupováno stejným způsobem.

Žalovaný v replice na vyjádření žalobce doručené krajskému soudu dne 16.7.2010 uvedl, že důvodem zrušení prvostupňového rozhodnutí v této jiné věci bylo nedostatečné posouzení správním orgánem I. stupně, kdy součástí správního spisu nebylo prokázání ekonomické výhodnosti podle ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší, neexistoval žádný doklad prokazující technickou proveditelnost a ekonomickou přijatelnost stavby. Naproti tomu v posuzované věci takový podklad součástí správního spisu je a žalovaný v napadeném rozhodnutí jeho obsah vyhodnotil. Žalovaný proto opětovně navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice na vyjádření žalovaného doručené krajskému soudu dne 5.8.2010 opětovně namítl zavádějící údaje v „Hrubém ekonomickém propočtu“ s tím,

aby byla provedena kontrola jeho správnosti nezávislým odborníkem z oblasti teplotnictví.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 19.9.2009 podal stavebník Společenství vlastníků jednotek pro dům Hromůvka č.p. 1882, 1883 a 1884 v Hranicích (dále jen stavebník) žádost o stavební povolení. Součástí správního spisu je listina obsahující hrubý ekonomický propočet provozních nákladů uvažované kotelny obsahující porovnání skutečných nákladů na teplo v roce 2008 a plánovaných nákladů pro rok 2009 určený dosavadním dodavatelem tepla, kdy porovnáním obou částek je roční navýšení při stejném odběru tepla 117.596,9 Kč. Dále listina obsahuje propočet spotřeby dle průměrného odběru tepla na dům za měsíc a při zprůměrnování tohoto propočtu pak spotřebu za kalendářní rok. Dále je zde uvedena kalkulace spotřeby plynu v nové kotelně s odlišením zimního a letního období a uvedením investičního nákladu na pořízení kotelny a následný propočet potřebných nákladů jako: měsíční náklady na fond oprav, náklady na potřebné revize a kontroly, provozní revizi a odbornou prohlídku kotelny, jakož i kalkulovaná mzda obsluhy kotelny. Předpokládané náklady dosahují částky 484.513,60 Kč. Dále listina obsahuje informaci o obdobné plynové kotelně v domě č.p. 1789 na Mlýnském příkopu, která je již funkční a která vykazuje úsporu v nákladech oproti platbám z dodávek centrální kotelny v částce 292.551,- Kč ročně. Součástí správního spisu je souhlasné vyjádření ke stavbě kotelny vydané Městským úřadem Hranice, odborem životního prostředí dne 12.10.2009 pod sp. zn. OŽP 24183/09, v němž je mj. s odkazem na ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší uvedeno, že v tomto směru nemá dotčený správní orgán námitek dle předložených podkladů. Souhlasné závazné stanovisko vydala dne 26.8.2009 pod č.j. M2PR1890S/2009 Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, souhlasné závazné stanovisko vydal také Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje dne 27.8.2009 pod č.j. HSOL-800/PR-STA-2009. Dohodou ze dne 10.7.2009 došlo k uzavření dohody o ukončení smlouvy o dodávce tepelné energie mezi žalobcem a stavebníkem. Oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 19.10.2009 bylo zahájeno stavební řízení. Současně bylo účastníkům řízení sděleno, že se upouští od ústního jednání a účastníci mohou své námitky a případné důkazy doplnit nejpozději do deseti dnů od doručení oznámení, jinak k nim nebude přihlédnuto. Žalobce se vyjádřil podáním ze dne 27.10.2009 tak, že namítl znehodnocení investic dosavadní kotelny zásobující stavebníka teplem. Dále namítl, že zvýšením počtu kotlen v lokalitě dojde ke zvýšení počtu zdrojů znečištění ovzduší v centru města, dále, že předimenzovaná kotelna bude při provozu svým předimenzovaným výkonem ohřívat velké množství vody v rozvodech tepla i velké množství cirkulující teplé vody a i přesto, že se sníží prodej tepla, nedojde k úměrnému snížení výroby tepla a tím nedojde k úměrnému snížení spotřeby paliva a také úměrnému snížení vypouštěných emisí. Dále předložil své ekonomické ukazatele spotřeby tepla v uvedených domech v letech 2006, 2007, 2008 a v měsících leden až srpen 2009. Rovněž poukázal na schválenou energetickou koncepci města Hranic, která se zpracovává do nového územního plánu, jehož termín zpracování je konec roku 2009. Z těchto všech důvodů vyjádřil žalobce nesouhlas s budováním nového tepelného zdroje a současně vyjádřil

požadavek zpracovat rozptylovou studii na blokovou kotelnu a v případě kladného vyjádření povolit kotelnu do trvalého provozu až po vyrovnání stavebníka s nynějším dodavatelem. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 25.1.2009 č.j. OSU/24490/09-3 vydal stavební povolení, kterým požadovanou stavbu povolil a zamítl námitky žalobce, k nimž v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že požadavky týkající se finančních poplatků či jiných finančních požadavků nejsou součástí podmínek předepsaných stavebním úřadem a že tyto musí být řešeny mezi stranami smluvně. K vlastnímu provozování stávající kotelny a jejímu ekonomickému zhodnocení poukázal správní orgán na ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší, které stanoví podmínky pro využití centrálních zdrojů tepla s tím, že přihlédl především k vyjádření dotčeného orgánu státní správy, jímž je Městský úřad Hranice, odbor životního prostředí, který na základě předložených podkladů a jejich posouzení ve vztahu k § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší uvedl, že nemá k realizaci navržené stavby námitek. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 1.12.2009 odvolání. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 115 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání, a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Podle ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší právnické a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.

Podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto.

Veškeré vznesené žalobní námitky směřují proti nedostatečnosti podkladu rozhodnutí označeného „Hrubý ekonomický propočet“. Ve smyslu shora citovaného ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona je stavební řízení ovládáno koncentrační zásadou, což znamená, že všechny námitky musí být vzneseny ve lhůtě stanovené správním orgánem s tím, že k později podaným námitkám nebude přihlédnuto. Ustálená judikatura správních soudů k zásadě koncentrace stavebního řízení (byla obsažena také v předchozí právní úpravě, tj. v § 61 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) vnímá tuto procesní zásadu tak, že k námitkám proti projednávané stavbě, které účastník stavebního řízení neuplatní ve lhůtě pro to stanovené a ani je neuvede v podaném odvolání proti rozhodnutí

o stavebním povolení, správní soud nepřihlédne, pokud se netýkají konkrétního porušení kogentního předpisu hmotného nebo procesního práva. V posuzované věci bylo stavební řízení zahájeno oznámením o jeho zahájení ze dne 19.10.2009, v němž bylo v souladu s ust. § 112 stavebního zákona obsaženo také poučení o nutnosti vznést případné námitky nebo navrhnout důkazy ve stanovené lhůtě s tím, že k později podaným námitkám nebude přihlédnuto. Žalobci tedy nic nebránilo v tom, aby na základě tohoto srozumitelného poučení veškeré své námitky ve věci uplatnil. Žalobce ve svém podání ze dne 27.10.2009 vznesl námitky, které se týkaly jiných skutečností, ale k obsahu „Hrubého ekonomického propočtu“ plánované stavby žádnou námitku nevznesl. Taková námitka se neobjevila ani v podaném odvolání, jež co do důvodů vůbec nebylo specifikováno. Správní orgán I. stupně se proto ve svém rozhodnutí vypořádal s těmi námitkami žalobce, které byly vzneseny a žalovaný jako odvolací orgán při posuzování prvostupňového rozhodnutí jako celku zahrnul do svého přezkumu i úvahu o naplnění podmínek ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší vycházející právě ze zmiňovaného „Hrubého ekonomického propočtu“ stavebníka.

Ust. § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší stanoví povinnost právnických a fyzických osob u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, avšak za předpokladu, že je to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné. Ze systematiky zákona o ochraně ovzduší je logicky dovoditelné, že povinnosti právních subjektů stanovené v § 3 zákona o ochraně ovzduší musí být splněny vždy, pokud jde o novou stavbu nebo změnu stavby stávající a tak se stavební úřad musí splněním těchto podmínek zabývat, jak judikoval zdejší soud již v rozsudku ze dne 11.9.2008 sp. zn. 22Ca 426/2007. Vzhledem k tomu, že zákon o ochraně ovzduší posuzování zmíněných kritérií technické proveditelnosti a ekonomické přijatelnosti blíže nespecifikuje, musí být z rozhodnutí stavebního úřadu seznatelné, jak splnění kritérií posoudil. Pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů ochrany ovzduší není postačujícím a nemůže v tomto směru nahradit vlastní správní uvážení stavebního úřadu a žalovaného. Z obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně není seznatelné, že by se tento správní orgán zabýval podmínkami § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší jinak, než z pohledu stanoviska dotčeného orgánu státní správy. Tento nedostatek byl však napraven v odvolacím řízení žalovaným, který na str. 5 napadeného rozhodnutí vyhodnotil tyto zákonné podmínky posouzením podkladu rozhodnutí, jímž je „Hrubý ekonomický propočet“. Na tomto místě je nutno opětovně zdůraznit, že žalovaný vůči tomuto podkladu rozhodnutí nevznesl žádné námitky ani ve stavebním řízení ani v podaném odvolání, a proto se žalovaný logicky v tomto směru s žádnými námitkami nevypořádal a jeho hodnocení je tedy pouhou úvahou správního orgánu ohledně splnění zákonných podmínek.

Jelikož z obsahu správního spisu není zřejmé, že by žalobci cokoliv bránilo v uplatnění námitek proti „Hrubému ekonomickému propočtu“ již v průběhu řízení, případně v podaném odvolání a o svých procesních právech byl v průběhu řízení řádně poučen, neshledal krajský soud důvodným, aby se v posuzované věci odchýlil shora citované judikatorní praxe (rozsudek NSS ze dne 18.6.2008 č.j. 9 As 80/2007-66) a k námitkám vzneseným v žalobě, které však mohly být uplatněny již ve stavebním řízení, případně v odvolání, nepřihlédl, když současně nedospěl k závěru, že by se týkaly konkrétního porušení kogentního předpisu hmotného nebo procesního práva. Žalobce ve svých procesních právech, jak již bylo shora uvedeno, nebyl nijak

zkrácen, když byl o nich správním orgánem náležitě poučen v oznámení o zahájení stavebního řízení, jakož i v poučení o odvolání proti rozhodnutí I. stupně a porušení kogentního předpisu hmotného práva není rovněž namítáno, neboť žalobce pouze zpochybňuje správnost podkladu napadeného rozhodnutí.

Jelikož žalobní námitky krajský soud neshledal důvodnými, rozhodl podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. o zamítnutí žaloby. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovanému, který měl ve věci úspěch, podle obsahu soudního spisu s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Výrok o náhradě nákladů řízení zúčastněných osob je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud, případně na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti nenastaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu